

же не възгласи тебе филипъ, сѧща подъ смоковыи-
мѣцемъ видѣхъ та. отъвѣща на филипъ и гла юмоу: рав-
нъ ви, ты юси сиъ божин, ты юси цръ и здѣвъ. отъвѣща
и си рече юмоу: здание рѣхъ ти, яко видѣхъ та подъ
на смоковыи цемъ, вѣроуєши: больша сихъ оудъриши.
и гла юмоу: аминъ аминъ гла вами, отъсемъ оудъри-
те ибо отъвѣрсто, и ангелы божия въсходаща и ин-
зъходаща надъ сиа уловѣтъ склаго.

Іаон. гл. XI, I — 43.

Въ ерѣма оно бѣ юдинъ болѣлъ лазарь отъ виол-
инъ градца маринна и марфы сестры іеихъ. бѣже ма-
ринъ помазавъшнія гла муръмъ, и отъръши ногъ юго
власы своимъ, юже братъ лазарь болѣаше. пось-
ластъ же сестрѣ юго къ юмоу, глающи: ги, се, югоже
любиши, болитъ. слышавъ же и си рече: си болѣзнь
и есть къ съмрти, и о славѣ бжини, да прославить
си сиъ бжини іеихъ. любляша же и сестрѣ
іеихъ и лазаря. югда же слыша, яко болитъ, тогда
прѣбысть на юмъже бѣ мѣстѣ дѣла дѣни. потомъ
же гла оученникомъ: рдѣмъ въ поудѣлѣ пакы. глаша
юмоу оученници юго: рабви, иныи искаахъ тебе ка-
менниемъ побити поуден, и пакы ли рдѣши тамо;
отъвѣща и си: не дѣланнадесате годинъ есть въ
дѣни; лице къто ходитъ въ дѣне, непотѣкнеть сѧ, яко
свѣтъ мира сего вѣднть. аще ли къто ходитъ поудѣлѣ,